

[Stensballe.]

lede Nævn. Saaledes mener vi, det maa være, naar Samfundets Interesser skal varetages. Det bliver derfor under Hensyn til Afgørelsernes vidtrækkende Betydning for Samfundet et meget betydeligt Ansvar, der lægges paa Formandsskabets Skuldre.

Der har inden for det Parti, jeg tilhører, været adskillig Uenighed med Hensyn til Udnævnelsen af Formandsskabet og med Hensyn til Formandsskabets Medlemmers Kvalifikationer. Om dette Spørgsmaal har Folketingsudvalget udtalt sig i Betænkningen, og der er fremsat en Udtalelse af den højtærede Minister om, at et af Medlemmerne skal have en Uddannelse, der kvalificerer ham til Virksomhed som Dommer i en kollegial Ret. Vi for vort Vedkommende havde helst set, at denne Bestemmelse var blevet indføjet i selve Loven, men vi kan under Hensyn til Forholdene akkviescere ved denne Udtalelse i Betænkningen.

Den Bestemmelse, som har voldt mit Parti de største Vanskeligheder, er Stk. 2 i § 2. Ogsaa til Forklaring af denne Bestemmelse findes der Udtalelser i Betænkningen, men derudover vil jeg gerne fremhæve, at efter min Opfattelse holdes individuelle Aftaler helt uden for Stk. 2. Jeg mener, at det fremgaar tydeligt af Formuleringen, men jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at udtale sig om dette Punkt. Mit Parti havde helst set, at de uorganiserede Arbejdere og Arbejdsgivere var holdt helt udenfor, men af Hensyn til Samarbejdet vil jeg henstille, at der vises Resignation ogsaa over for denne Paragraf.

Jeg vil hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting, idet jeg dog henstiller, at der nedsættes et Udvalg til en kortvarig Behandling af Lovforslaget, for at de Medlemmer, der bliver valgt ind i Udvalget, kan faa de Spørgsmaal belyst, som de er i Tvivl om, og som de ikke synes er blevet helt klarlagt gennem den Forklaring, som er givet i Betænkningen.

Jeg vil slutte med at udtale et Ønske om, at man under det store Arbejde, som nu skal udføres, stadig vil holde sig for Øje, hvad der staar i Hovedorganisationernes Henvendelse: at det er Samfundsinteresserne, der er det afgørende, medens Særinteresser og Interesser af organisatorisk Art maa vige for Samfundets Interesser. Jeg vil haabe, at det Arbejde, der skal udføres efter den foreslaaede Lov, stadig vil blive præget heraf.

Halfdan Hendriksen: Jeg nærer ingen Betænkelse ved at anbefale det høje

Tings Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag. Forslaget maa ses ud fra en samfundsbetonet Synsvinkel, dets Ophøjelse til Lov medfører bl. a., at Strejker, Lockouter og Blokader i hvert Fald indtil November 1941 er umuliggjort, og Betydningen af denne gennemgribende Forholdsregel set med Samfundets Øjne ligger lige for. I dette Tidsrum vil Lønkampe være udelukket. Naturligvis vil man kunne hævde, at Samfundet under de forhaandenværende Forhold ikke vilde taale oprivende Arbejdskampe, idet Regering og Rigsdag vilde skride ind over for saadanne Foreteelser, saaledes som Tilfældet ogsaa har været adskillige Gange i de senere Aar, men en forebyggende Foranstaltning som den, der nu agtes gennemført, er dog langt bedre og sikrere og kan maaske tillige — og det lægger jeg ikke ringe Vægt paa — danne Præcedens for den Tid, der kommer efter November 1941. Den Samarbejdets Idé, som forhaabentlig i stedse stigende Grad vil gennemsyre det danske Samfund, har, forekommer det mig, gennem dette Lovforslag manifesteret sig paa en smuk Maade, og jeg er enig med Arbejds- og Socialministeren i de Udtalelser, han fremsatte i det andet høje Ting, gaaende ud paa, at det tjener de store Hovedorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark, til Ære, at de har taget Initiativet til Lovgivning paa det her omhandlede Omraade. Udtalelser i lignende Retning er ogsaa fremsat af de to ærede Ordførere, der har haft Ordet før mig.

Selv om det Forslag, der var udarbejdet af de to Hovedorganisationer, ikke fuldt og helt kunde og burde accepteres, hvad man vel heller ikke fra Forslagsstillernes Side havde regnet med, er det dog Hovedorganisationernes Udkast, der i modificeret Skikkelse danner Grundlaget for det Forslag, som nu ligger paa det høje Tings Bord.

Jeg er ikke enig med Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Josef Andersson, der beklagede, at Regeringen ikke havde fulgt Organisationernes Forslag. I denne Beklagelse kan jeg ikke deltage. Tværtimod finder jeg, at de Ændringer og den Affiling, som Forslaget har været Genstand for gennem den Behandling, Forslaget har faaet i Regeringen, har gjort det bedre i enhver Henseende set med Samfundets Øjne. Dette modificerede Forslag kan jeg fuldt ud give min Tilslutning, men jeg havde ikke været i Stand til at give min Tilslutning til det Forslag, der var udarbejdet af de to Hovedorganisationer, uden at det